

?Amb Puigdemont i Convergència no hi haurà independència. Sortim als carrers!

«Igual que no acato la repressió de l'Estat espanyol ni les seves lleis injustes, tampoc acato aquesta decisió antidemocràtica de Puigdemont i voltants» | «Sobretot, però, confio en la gent que pren el carrer cada cop que cal i que defensa la democràcia per davant dels interessos de classe d'una minoria de rics»

Carles Puigdemont, al Parlament | Job Vermeulen / Parlament

Avui, el Pdcats ha fet oposicions -i les ha guanyat- a superar per la dreta i l'espanyolisme els pitjors temps de Convergència i la Lliga Regionalista, els seus antecessors en el seu espai polític. El pas enrere de Puigdemont és vergonyós, però és alhora una absoluta presa de pèl a tota la gent que va ser colpejada l'1 d'octubre, que hem estat al carrer 11 de Setembre rere 11 de Setembre i moltíssims dies més.

L'anunci d'aquest pas enrere és una estafa absoluta a tota la gent que es va il·lusionar, ha treballat, va lluitar, ha fet feina, va posar el seu cos, ha deixat la seva pell i hores, hi posa dies, i dedica mesos i anys a un objectiu lloable. Aquest objectiu era ben clar: esdevenir ciutadans i ciutadanes d'un República que havia guanyat, com a opció, el referèndum d'autodeterminació convocat pel Parlament. I ell, Puigdemont, dos cops seguits ha estat incapaç de tirar endavant el mandat popular.

Ara, el president de la Generalitat nega el dret aconseguit per les urnes perquè sap perfectament

que li és impossible de controlar això que en deien «procés» i ara és, a pesar seu, un procés d'autodeterminació nacional, amb tot un poble organitzat que s'ha fet gran i ja no necessita delegar en polítics professionals que ens venen sempre que poden als de sempre.

Aquí no hi ha ni «alta política» ni estratègia ni res. Ja podeu llegir tots els tuits justificant-lo que vulgueu, les notes de veu dient que «a un li han dit que diuen»... que tots deriven de la factoria de mentides del cap de premsa de Mas, Joan Maria Piqué, i voltants. I tots són mentides per enredar. Aquí no hi ha pilota a la teulada de ningú, ni joc ni jugadors. Hi ha uns poders fàctics de l'Estat, dels quals en forma part la burgesia catalunyesa i la seva eina d'intervenció en la realitat del país, que és el Pdcap, que s'han passat la voluntat popular per on sempre se la passen si no coincideix amb la seva.

Al costat de l'ombra allargada de Mas, Puigdemont ha fet real, un cop més, el vaticini de Salvador Seguí en el seu discurs a Madrid de 1919 i refet anys després per Pere Foix quan deia que «Estigieu segurs, amics madrilenys que m'escolteu, que si es parlés seriosament d'independitzar Catalunya de l'Estat espanyol, els primers i potser els únics que s'oposarien a la llibertat nacional de Catalunya, foren els capitalistes de la Lliga Regionalista i del Fomento del Trabajo Nacional.»

La Lliga Regionalista era el partit antecessor de Convergència i aquesta l'antecessora del Pdcap. Però aquests partits tenen moltes més semblances que ser un l'antecessor de l'altre. Tots tenen i tenien la seva raó de ser en el manteniment de la dominació. Es van intentar sumar al «procés» amb l'única intenció de no desaparèixer i, arribats al cap del carrer, vist que se'ls escapava de les mans perquè cada cop més és el poble qui mana, han posat el fre de mà que manava l'Estat espanyol i que necessitava la classe social per a qui treballen. Just quan hi érem a tocar, han aplicat la marxa enrere que ara veiem i que intenta destruir l'espai independentista i fer-lo inoperant davant la realitat espanyola i capitalista que és l'única que sempre han defensat.

Queda claríssim avui que amb Convergència mai hi haurà independència. Ho sabem de fa anys i panys i sempre acaba sent més clar que un cel sense núvols. La burgesia catalunyesa mai no falla. En això s'assembla molt a un dels seus fills predilectes: l'Estat espanyol. I sempre, sempre, sempre, entre classe i nació ells han triat, trien i triaran classe; per tant, Estat espanyol que és qui els garanteix el manteniment dels privilegis.

Igual que no acato la repressió de l'Estat espanyol ni les seves lleis injustes, tampoc acato aquesta decisió antidemocràtica de Puigdemont i voltants. Cal exigir a les bases de l'ANC i d'Òmnium que facin el paper que fins ara han fet i no encobreixin aquesta presa de pèl a totes i tots. Hi confio igual que confio en els membres del Pdcap que han posat el dret a decidir al davant de tot, les d'ERC, els independents de JXS i, és clar, els de la CUP. Sobretot, però, confio en la gent que pren el carrer cada cop que cal i que defensa la democràcia per davant dels interessos de classe d'una minoria de rics.

Només el poble salva el poble i només el poble pot salvar el poble. Perquè el poble és l'únic que continua tenint el carrer com l'espai bàsic de vida. És només des del carrer, on no es delega, i sumant-nos cos a cos que podrem revertir la situació, i proclamar la república des de baix. I cap a aquí hem d'anar, amb decisió i sense deixar-nos enredar amb eleccions autonòmiques o negociacions absurdes de presos per pau o no intervenció a canvi de retirada d'un tros o de tot el 155. Proclamem la república i fem-la de totes i tots, des de baix, als carrers. Mai més demanarem permís per ser lliures!!!